Mevrouw/Meneer de voorzitter,
Geachte leden van het college
Geachte leden van de raad
Beste aanwezigen
Beste mensen die vanuit huis meekijken…

Mijn naam is Martijn Schenk. Als enige van de insprekers ben ik geen geboren Huissenaar. Niet eens een geboren Lingewaarder. Maar vanaf het moment dat mijn vrouw en ik hier 23 jaar geleden zijn komen wonen, voel ik mij wel een Huissenaar. Als liefhebber van muziek en cultuur was en ben ik onder de indruk van het enorme verenigingsleven hier. Dat kende ik niet uit Noord Holland.

Vlak nadat wij in Huissen zijn komen wonen, werden wij lid van het jongerenkoor van de Zandse Kerk en vanuit daar hebben wij ons netwerk opgebouwd. Hebben wij mensen leren kennen, vrienden gemaakt en zijn wij betrokken geraakt bij al wat Huissen te bieden heeft. En dat is nogal wat.

Toen ik hoorde van het aankomende sluiten van de Stadse Kerk, was mijn eerste reactie: Wat zonde. Wat zonde dat een prachtige kerk in het prachtige Huissen zijn functie moet verliezen. Met een warm gevoel kijk ik terug op de diverse kerkelijke vieringen (met wat voor reden dan ook) die ik in die kerk heb mogen beleven.

Maar wat doe je dan met zo'n kenmerkend gebouw?

Toen ik hoorde over de plannen voor een Multifunctionele Accommodatie (ik kan niet wachten tot hier een andere naam voor bedacht wordt) dacht ik als eerste aan mijn kinderen.

Mijn kinderen die vanaf hun 8ste levensjaar betrokken zijn bij Trots Op Jou! Een Huissense vereniging die maar één ding voorop wil stellen, namelijk: Wat je ook kunt, Wat je ook wilt, Wat je ook doet, Wat je ook niet kunt, Wat je ook moeilijk vindt: Zolang jij op het podium wil en kan staan, zijn wij trots op jou!

Een heel jaar lang repeteerde gemiddeld 100 kinderen uit Huissen om een voorstelling in elkaar te zetten waar ouders, opa's, oma's, vriendjes en vriendinnetjes naar kwamen kijken om ze na afloop te overstelpen met applaus, bloemen en lovende woorden.

Elke week repeteren in de Brink in Huissen of in het Holthuus. Elke week zelf op de fiets of gebracht worden door ouders en of verzorgers. Toewerken naar dat éne moment. De voorstelling. Het moment waarop alles samen zou moeten komen, alle verschillende groepen elkaars resultaat zouden zien en alles- zoals volwassenen dat noemen- op zijn plek zou vallen.

We hebben onvergetelijke voorstellingen gehad.

In de theaterkerk in Bemmel.
In een kerkgebouw in Duiven.
In het dorpshuis in Angeren.

Waarom daar?
Omdat we in Huissen geen locatie hebben.

Deze honderd kinderen zijn de toekomst van het Huissens verenigingsleven.
Dit zijn de nieuwe vaandelzwaaiers van de Gilde.
Dit zijn de nieuwe gardisten van de Kraonige
Dit zijn de nieuwe sterren van Koperen Kees
De nieuwe hoornblazers van de harmonie
Dit is de nieuwe generatie.
De nieuwe vrijwilligers omdat ze weten hoe fijn het is…

Dat Huissen trots is op het feit zo'n verenigingsstad te zijn, kan nu worden bewezen.
Voor alle mensen die nu in Huissen komen wonen. Voor kinderen die nu lid worden van een vereniging.

Dat de kerk zijn oorspronkelijke functie verliest is betreurenswaardig. Maar dat betekend niet dat de kerk nutteloos moet worden. Ja, ik ben een onderdeel van trots op jou! Hopelijk straks ook onderdeel van Trots op Huissen!